

Het waren de eerste wapens die de geallieerden leverden aan de maquisards. De levering werd door de onderzeeër Casabianca gebracht tot op een paar honderd meter van de kust waarna het in rubberbootjes naar de kust werd gebracht.

Maar dat was nog maar het begin. In de nacht van 1 op 2 juli 1943 bracht diezelfde onderzeeër, in St-Florent, in alle stilte, 13 ton wapens en munitie aan land voor het Corsicaanse verzet.

Deed Guy de facteur er maar 40 minuten over om in Girolata te komen, wij hebben hetzelfde traject gedaan in twee uur, maar wij zijn dan ook met vakantie.

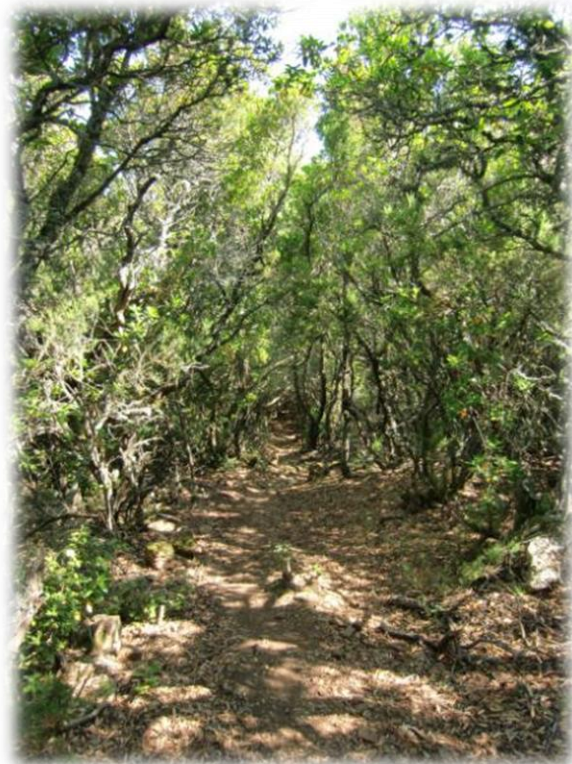
Na de wandeling eten we in een plaatselijk restaurantje in Girolata een slaatje.

Het kleine haventje van Girolata wordt bewaakt door 10 havenagenten. Als je met een boot wil aanleggen moet je meerdere dagen op voorhand reserveren. In het hoogseizoen kost het aanleggen van een klein bootje van minder dan 6 meter in de haven 19 euro per nacht en voor de grootste jachten van meer dan 26 meter dient men 161 euro per nacht neer te tellen. Je kan er geen brandstof tanken.

Het fort van Girolata werd gebouwd in de 13de eeuw door de Genuezen om zich te beschermen tegen de Moren. Later werd het fort bewoond door herders en nog veel later werd het dorp, zoals het nu nog altijd is, gebouwd.

Tot ver in de 18de eeuw verlieten de bewoners van Girolata nauwelijks hun dorp. Zij leefden van het vee en van de langoustinevangst. Momenteel leven ze vooral van het toerisme.

Koeien lopen vrij rond op het strand. Girolata heeft ook een kleine haven die toegankelijk is van april tot oktober. Er kunnen 70 boten en jachten aangemeerd liggen. Je kunt er terecht met een bootje van minder dan 6 meter tot jachten van meer dan 26 meter.

Vervolgens maken we een boottochtje door het natuureservaat Scandola. Het ligt tussen de Golf van Porto en de Golf van Galéria.

Op sommige plaatsen zijn de stenen en de rotsen onder water bedekt met witte algen.

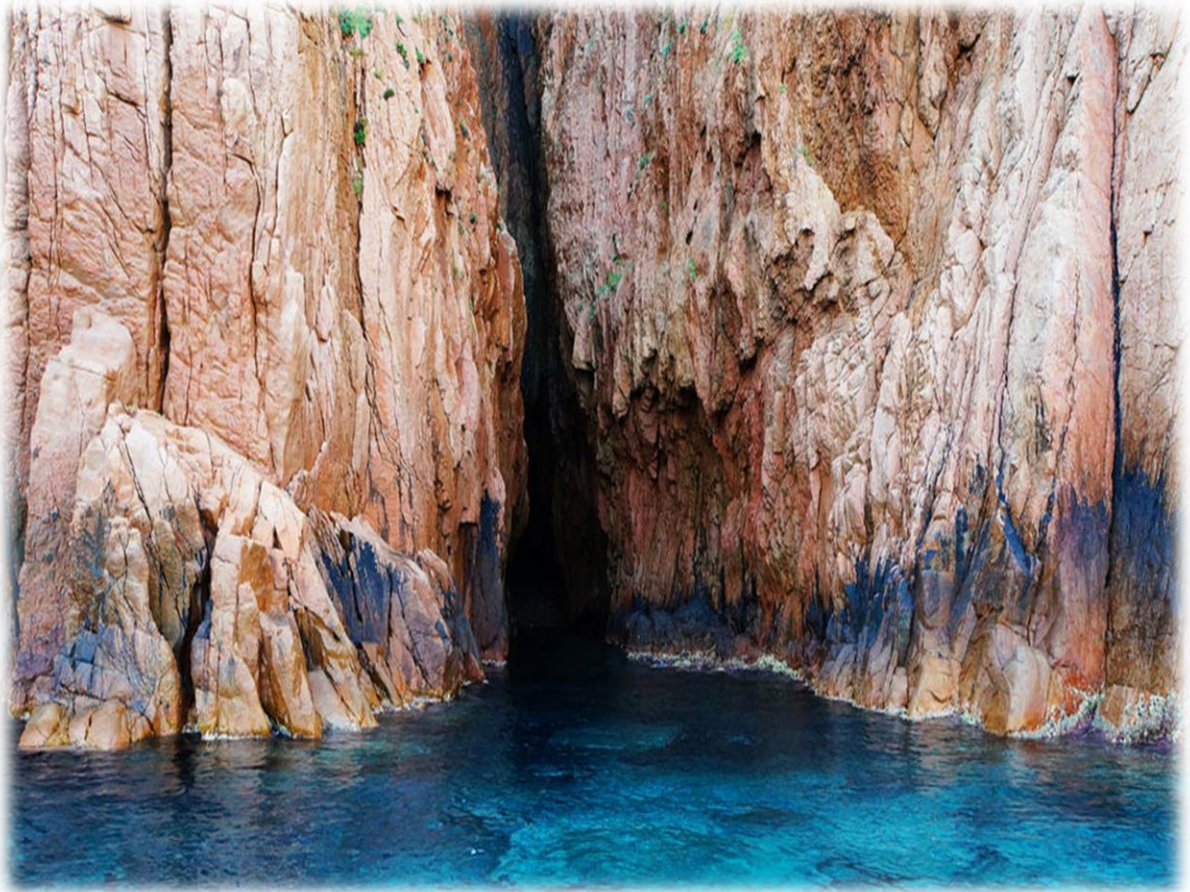
Het natuurreservaat is 19,19 km², waarvan 9,19 km² land en 10 km² water, opgericht in december 1975 en ligt in het Regionale Park Corsica. Het park en het reservaat zijn door de UNESCO aangewezen als Werelderfgoed in 1983.

Deze grote vis zou wel eens een tandbaars kunnen zijn. Hij kan tot 1,25 meter worden, is lekker om te eten maar is hier beschermd.

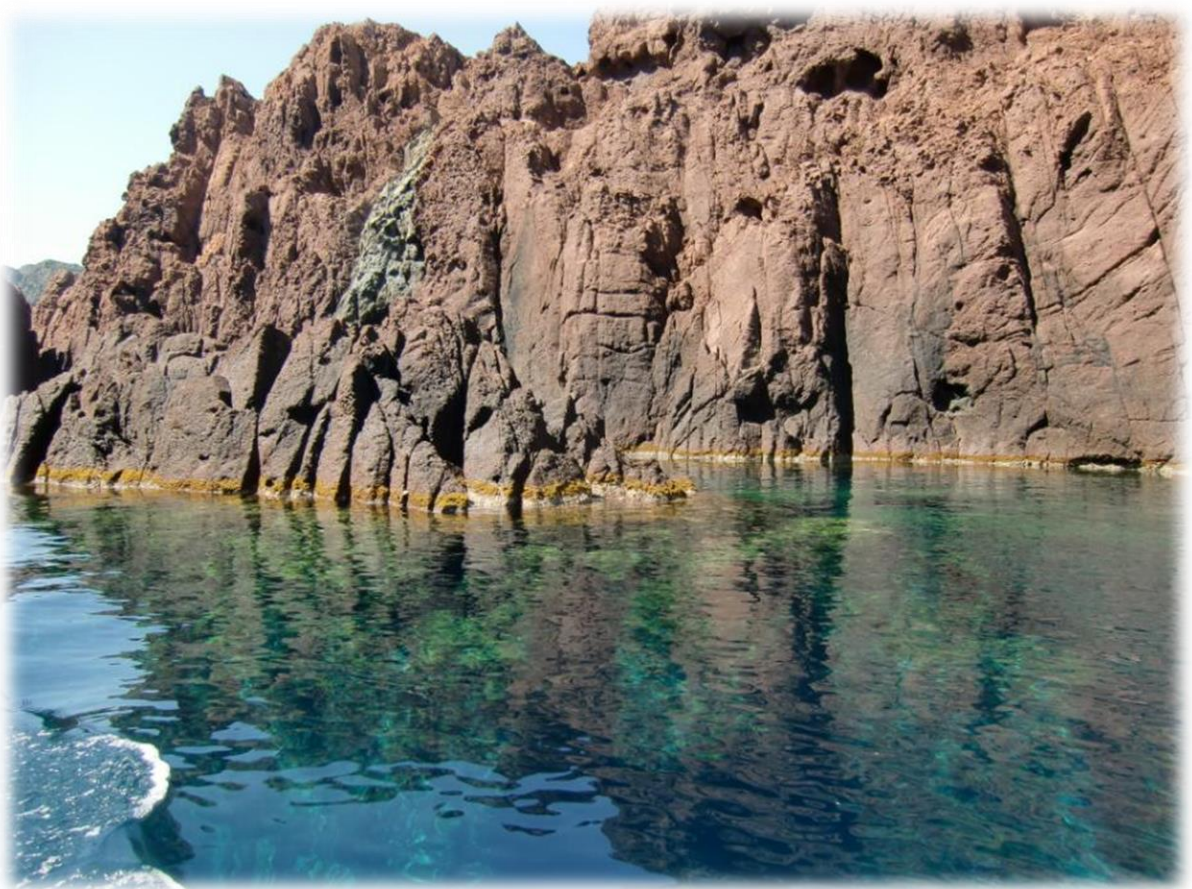
Mooie rotsen, uitgesleten door erosie stelen het oog.

In 1930 werd een wet van kracht die vernietiging of verandering verbood. Het Scandola-natuureservaat wordt streng beschermd om het gebied in haar oorspronkelijke staat terug te brengen. De rode bol is eveneens een alg en wordt zeetomaat genoemd.

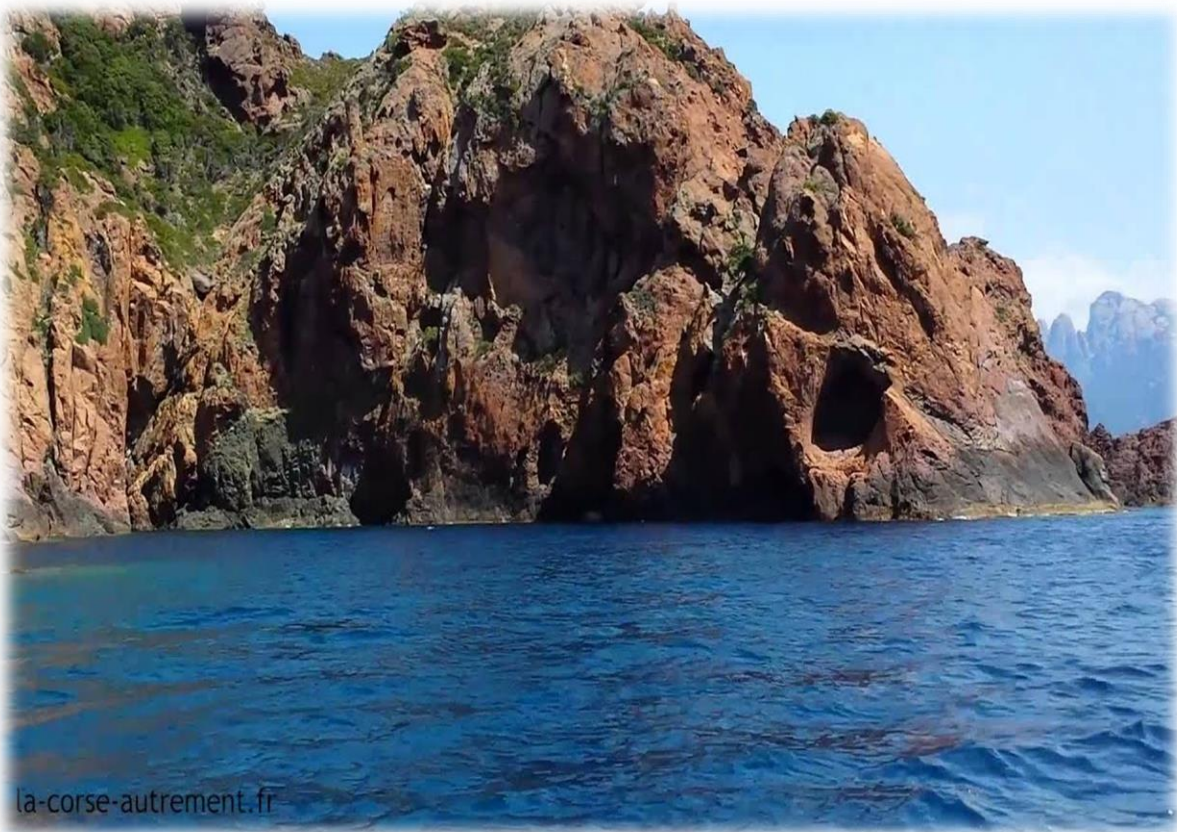
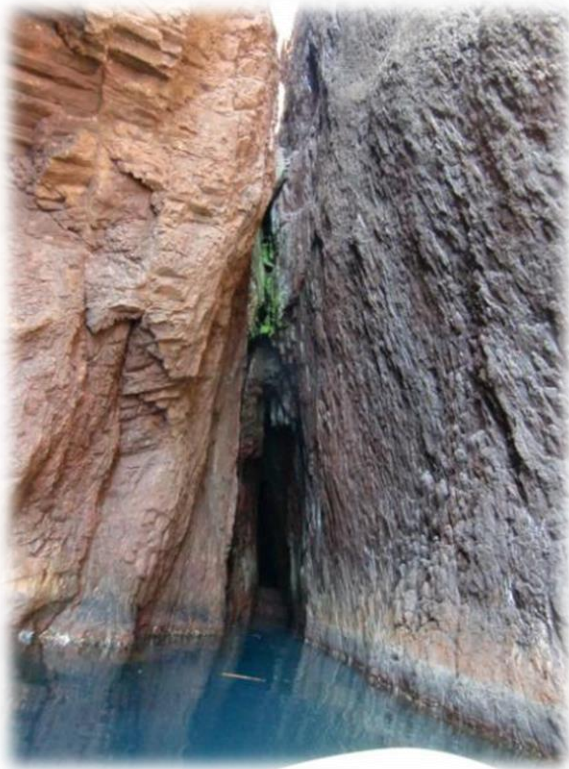
Al hebben we er geen enkele gezien (foto is van een vorige rondvaart in Scandola), in dit reservaat zitten ongeveer 70 koppeltjes visarenden. Ze kunnen tot 8 meter diep duiken om hun prooi te vangen. De visarend is een vrij kleine arend die graag boven water stilstaand 'bidt' en dan met uitgestoken klauwen op een vis duikt. Hij is relatief sterk gezien zijn grootte en kan prooien pakken bijna even zwaar als hijzelf. De visarend is in vlucht goed te herkennen door zijn geheel witte onderkant, zijn chocoladebruine bovenkant en zijn enigszins 'geknikte' vleugels.

Door het oog van de visarend loopt een donkere streep. Het verenkleed is bij beide geslachten gelijk. De lichaamslengte is zo'n 55 cm en de spanwijdte bedraagt 150 tot 170 cm en het gewicht 1,5 tot 2 kg. De vrouwtjes zijn iets groter en zwaarder.

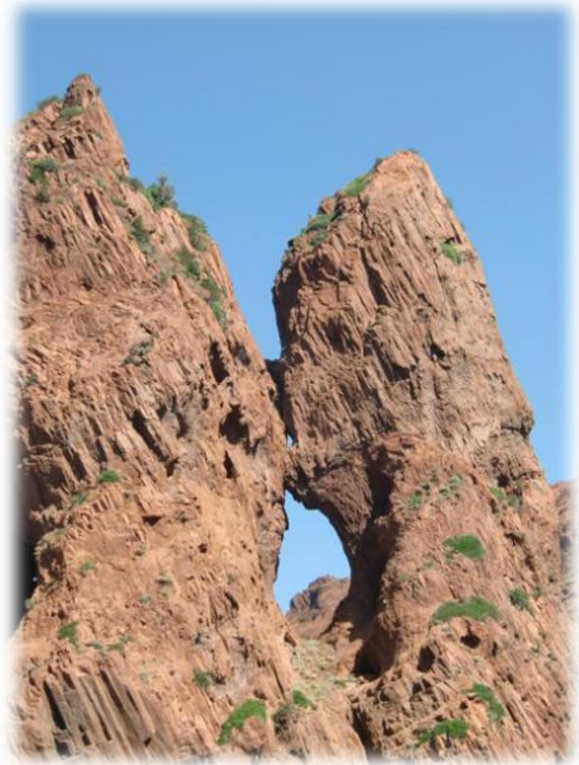
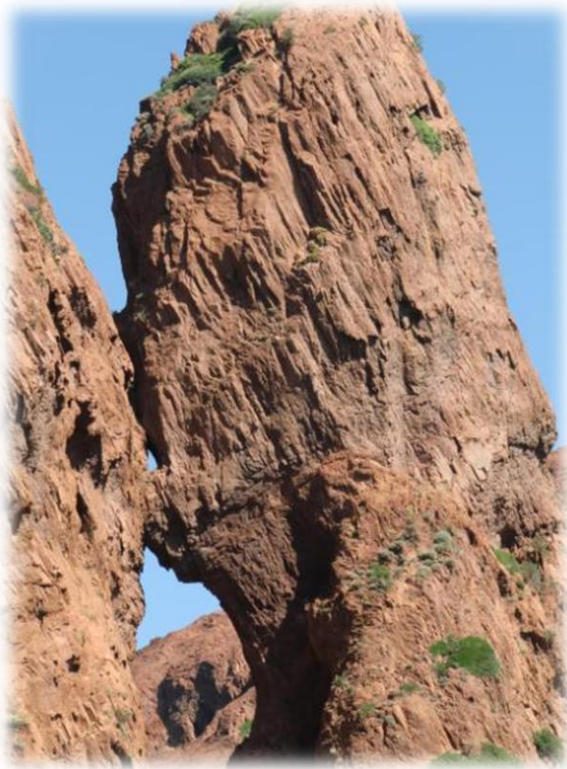
De visarend eet vrijwel uitsluitend vis en is vooral bij beboste meren, rivieren of de zee kust te vinden. Ze vliegen over het wateroppervlak op zoek naar een prooi die zich vlak onder het wateroppervlak bevindt. Wanneer er een vis wordt gezien, duikt de arend met zijn kop vooruit naar beneden, en op het laatste moment gooit hij zijn poten naar voren om de vis te pakken. Zijn klauwen zijn vlijmscherp en op de poten zitten kleine stekels, zodat de visarend zijn glibberige prooi beter kan vastpakken.

De visarend stelt betrekkelijk weinig eisen aan zijn leefgebied. Belangrijk is visrijk water; dat kunnen langzaam stromende rivieren, heldere meren of zee-kusten zijn. Verder moet er een plek zijn om te nestelen, zoals hoge bomen, rotswanden, onbewoonde eilandjes of door mensen gemaakte palen met platforms.

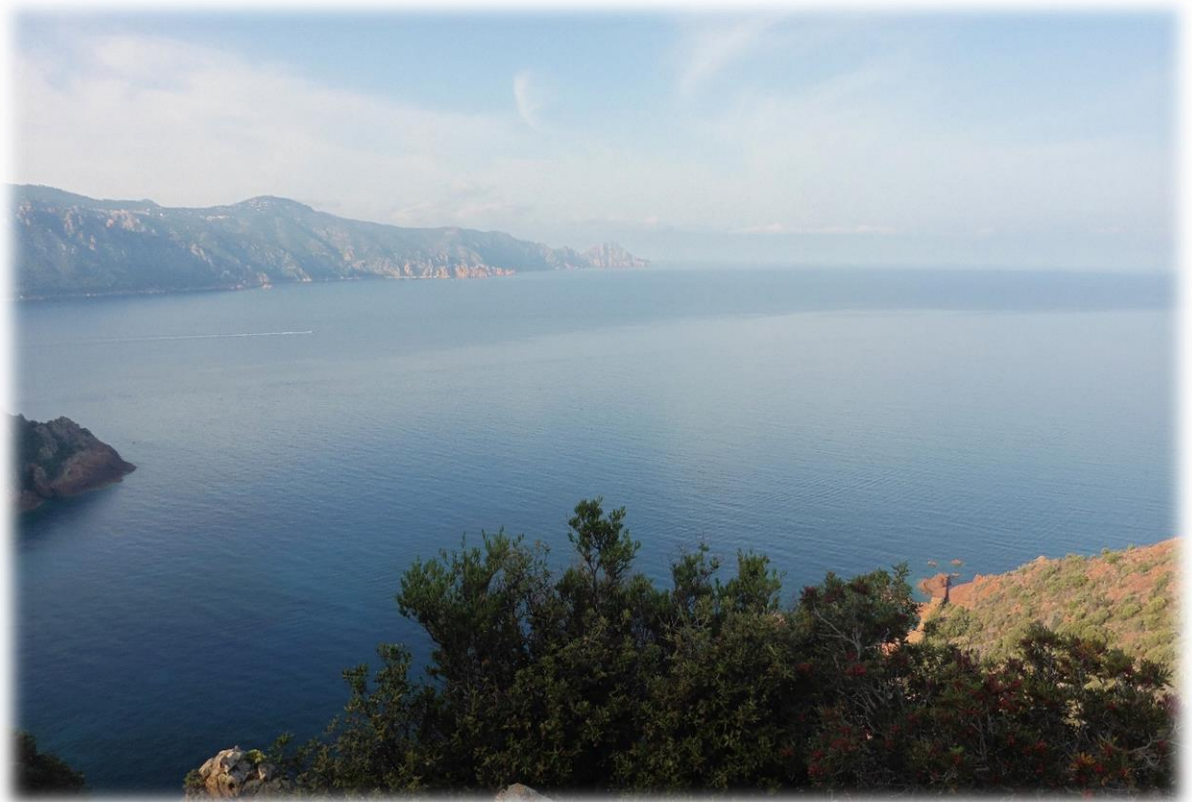
Krijgen we de visarend zelf niet te zien we krijgen wel enkele lege nesten te zien.

Dit noemt men de kussende rotsen. En inderdaad met wat verbeelding lijkt het of er twee hoofden elkaar kussen.

Dit is een pistacheboom van, naar schatting, 400 jaar oud. De pistache komt uit de pruikenboomfamilie en de eetbare, groene, zaden wordt onder andere gebruikt om verwerkt te worden in roomijs.

We varen ook voorbij een rotsformatie die men de kussende rotsen noemt.

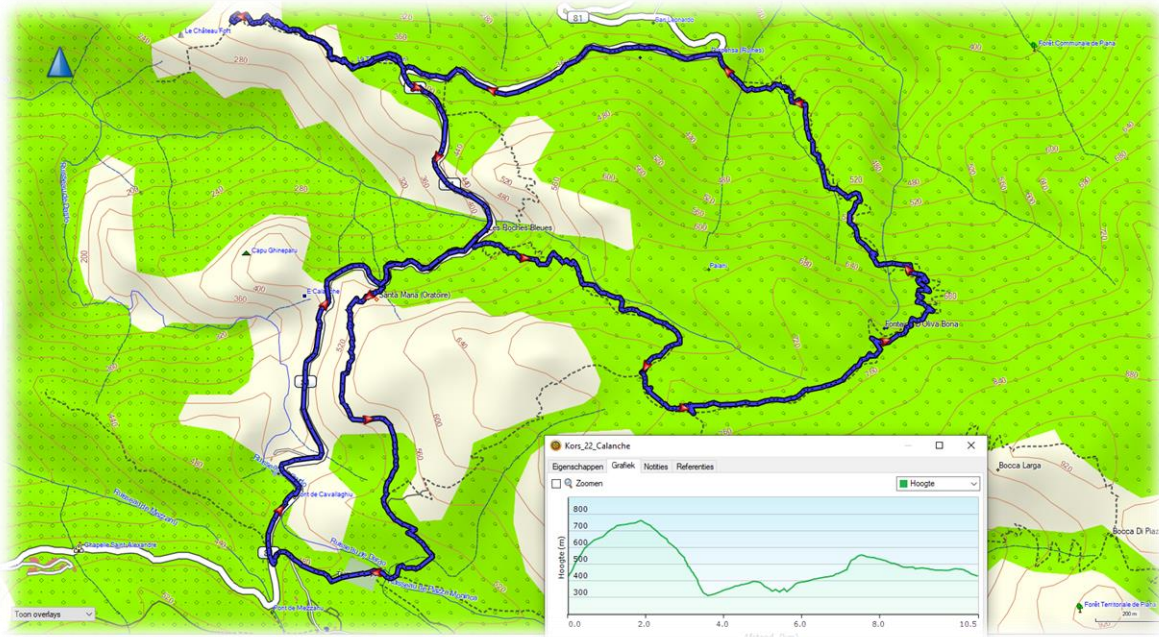

We eindigen in Marine de Porto. Dat is het gedeelte van het dorp dat direct aan de kust ligt. Je vindt hier een meer dan 300 meter lang zandstrand en een kleine jachthaven waar je bootjes kunt huren. Bovenop de rotsen staat een Genuese verdedigingstoren uit de 16e eeuw.

Zaterdag 7 september 2024

- Wandeling : Luswandeling in de Calanques
- Gebied : Piana
- Afstand : 11 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 6 uur

Onze wandeling vandaag gaat door de Calanques. Dit is één van de meest bijzondere plaatsen op Corsica en ligt vlakbij Piana. Calanques zijn inhammen in een diepe vallei die

gedeeltelijk zijn ondergedompeld in de zee. Letterlijk vertaald betekent 'Calanques de Piana', de inhammen van Piana.

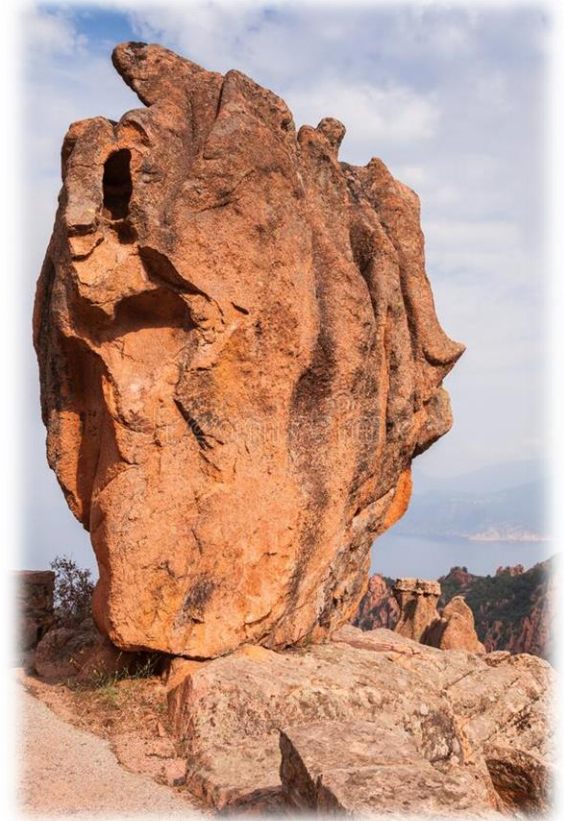

De rotsformaties liggen tussen Ajaccio en Calvi. Het gebied is zo bijzonder dat het een vermelding op de UNESCO Werelderfgoedlijst heeft gekregen. De bijzondere rotsformaties veranderen in de loop van de dag op sensationele wijze van kleur, van goud naar roze tot

vuurrood. De wind en het water hebben de vormen in de rotsen vormgegeven waardoor de prachtige holten zijn ontstaan. Je kan maar beter je fototoestel in de aanslag houden.

Hierboven zie je de kardinaal met zijn staf en een paar biddende handen.

Volgens de legende werd Satan erg boos omdat hij er maar niet in slaagde een Corsicaans herderinnetje te verleiden. Hij koelde zijn woede op de rotswand. Het resultaat, een wonderlijke stenen stad. De prins der duisternis had blijkbaar talent: vandaag kun je nog

steeds een herderin en haar echtgenoot ontwaren, met, tussen hen in een hart. Maar er is ook nog een hondenkop, een bisschop, en heel wat andere vormen die aan zijn krankzinnige verbeelding zouden zijn ontsproten.

De aardbeiboom is een struik of boom die maximum 12 m hoog kan worden. De aardbeiboom komt van nature voor in het Middellandse Zeegebied en wordt geteeld in Portugal, Frankrijk, Griekenland, Italië, Spanje en China. De vruchten worden gebruikt bij de

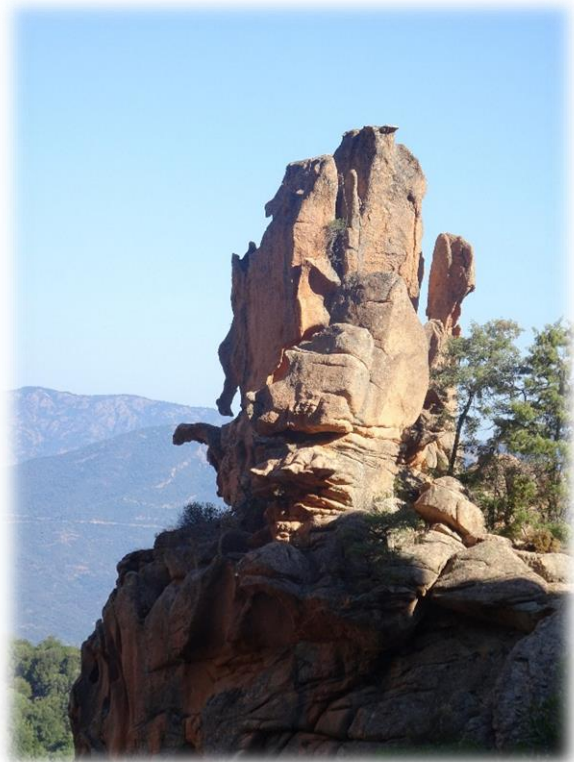
bereiding van sommige wijnen en likeuren zoals de Portugese medronho of soms verwerkt tot jam. De bloesem levert een bittere honing op. Een beer die met zijn voorpoten tegen de stam van een aardbeiboom staat en zo de vruchten eet, is te zien in het wapen van Madrid.

De maquis diende in vorige eeuwen als veilige schuilplaats voor bandieten en voor voortvluchtige moordenaars. De ondergrondse verzetsstrijders in de Tweede Wereldoorlog

ontleenden er hun naam “maquisards” aan. Ze doken er onder – prendre le maquis – en vanuit de maquis voerden ze hun guerrilla tegen de Duitse en Italiaanse bezetters.

De naam “maquis” werd al spoedig ook de aanduiding van de gehele Franse, anti-Duitse verzetsbeweging, die even sterk en weerbarstig was als het ondoordringbare struikgewas van Corsica.

In 1348 werd Corsica getroffen door de pestepidemie. Corsica diende hiervoor een zware tol te betalen: het verloor een derde van zijn bevolking.

In de zomer staat er vaak een stuk maquis in brand. Jaarlijks worden daardoor grote natuurgebieden verwoest. De natuur herstelt zich echter snel. Spoedig neemt de maquis weer bezit van de afgebrande gebieden, net zoals ze dat doet van verlaten huizen en akkers.

De 'hondenkop'-rots, ook wel Tête du Chien genoemd, is ontstaan door erosie van zee en wind. Het is één van de bijzondere vormen in Calanques de Piana.

Corsica telt ongeveer 2.000 soorten bomen, struiken, planten, bloemen en mossen, waarvan er 78 alleen op Corsica voorkomen. Tot op een hoogte van ongeveer 500 meter groeien

kurkeiken, eucalyptussen, amandel-, sinaasappel-, olijf- en citroenbomen, palmen, cactussen en agaven.

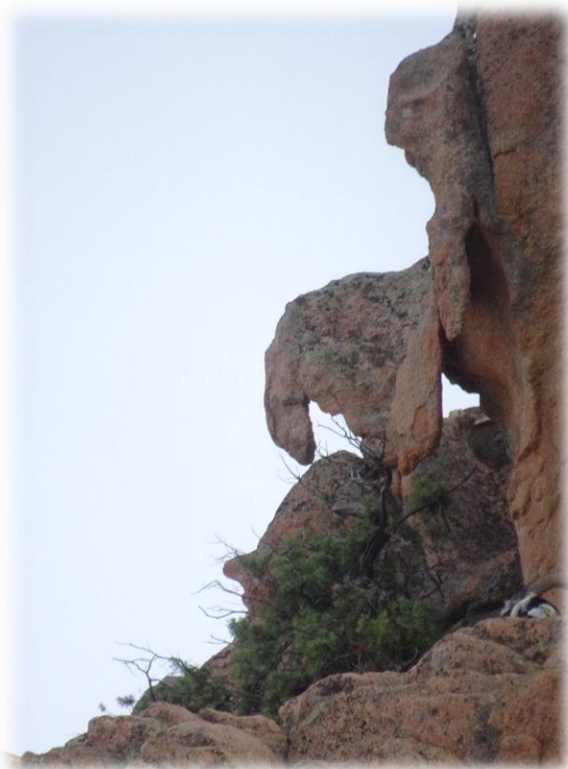

De tyrene kielhagedis komt alleen voor op Corsica en Sardinië. Zoals alle kielhagedissen heeft ook deze soort gekielde schubben op de rug, driehoekig, een beetje opstaand en

overlappend, waarmee de huid van de hagedis op die van een slang lijkt.

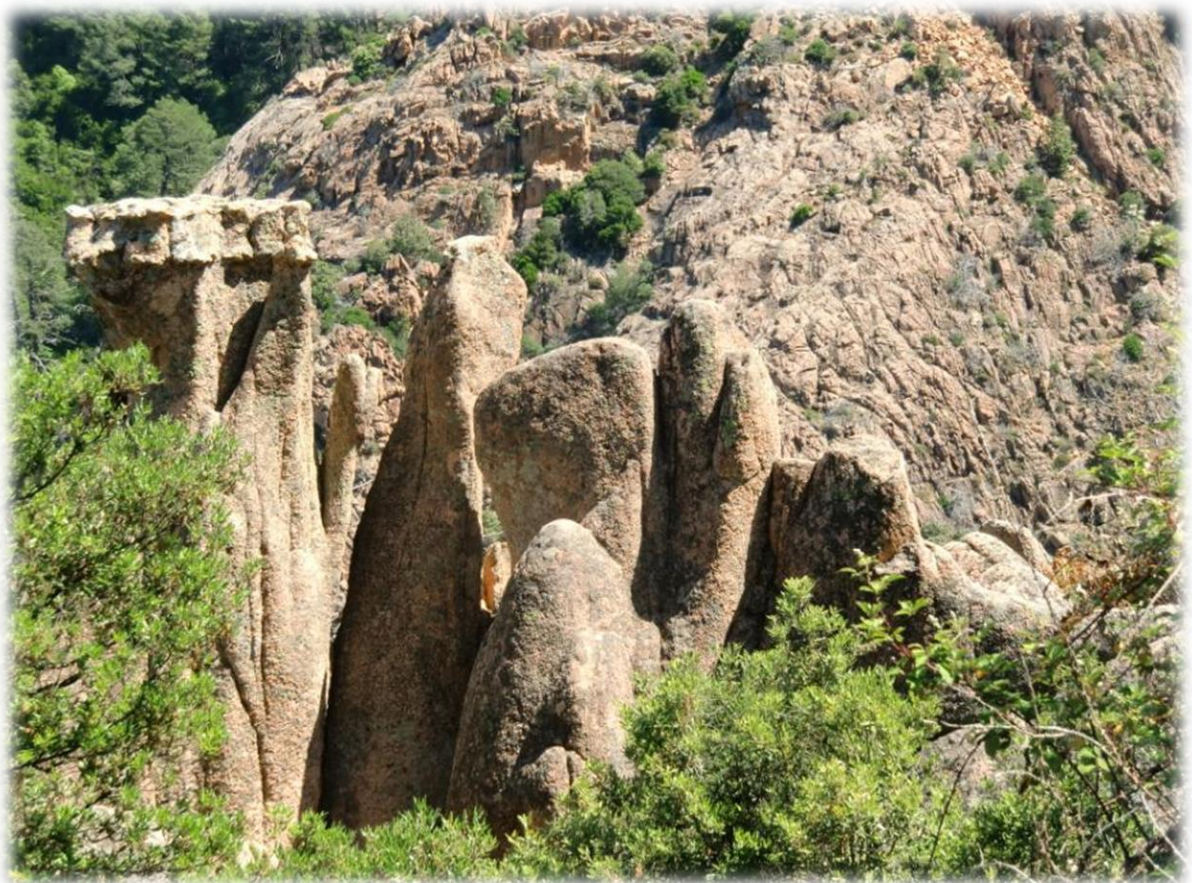
Misschien zien we hier ook de boomklever. Het is de enige vogel die met evenveel gemak zowel omlaag als omhoog langs een boomstam beweegt.

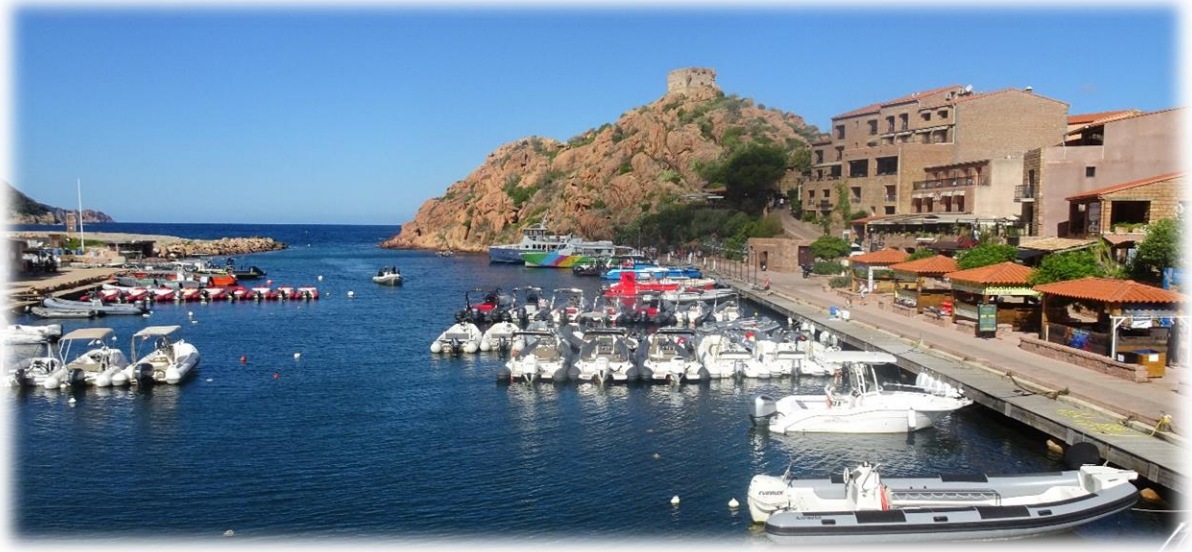
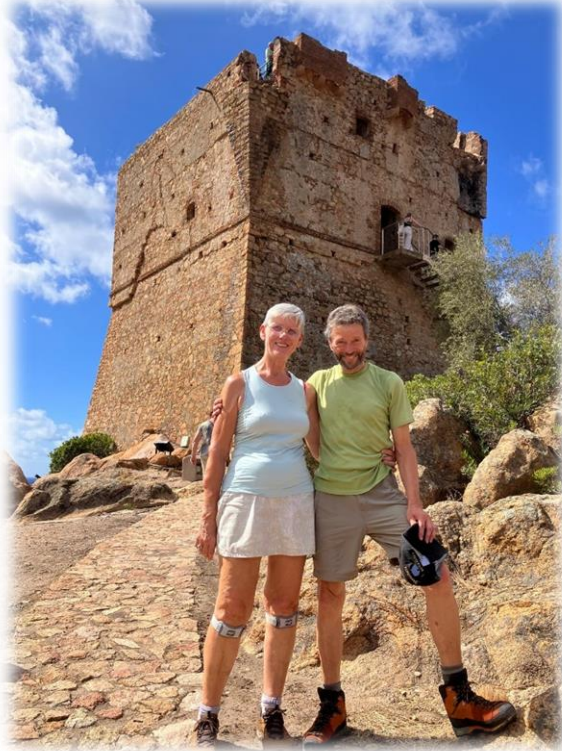

De maquis is alom tegenwoordig op Corsica. De maquis is een wilde mengeling en een ondoordringbaar boeket van stekelbrem, mirte, rozemarijn, kruisdoorn, jeneverbes en allerlei

andere, veelal, doornachtige planten. De maquis verspreidt een typische geur. Napoleon verklaarde op zijn verbanningsoord Sint-Helena dat hij Corsica met gesloten ogen zou herkennen, alleen al aan de geur die hij nergens anders had opgesnoven.

CORSICA
• MEDITERRANEAN SPLENDOR •

Wel, het was voor mij een eer om deze zeer toffe groep te mogen begeleiden. Ik heb er veel plezier aan beleefd. Dank aan de groep voor het mooie kaartje en het drinkgeld. Dit laatste had niet echt gehoeven maar het doet toch plezier.

De blaren en de kleine verwondingen die jullie hebben opgelopen zullen spoedig genezen.

Misschien zien we elkaar ooit nog weer.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Tekst

Ludwig D'Haese

Foto's :

Ludwig D'Haese en andere groepsleden